

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande penitentie van S. Augustijn, vande vicricheydt sijnder liefden ende
sijn glorie. Dat Ll. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

DAT LI. CAPITTEL.

De eere
en glorie
vā S. Au-
gustijn.

Alste op den voorsz. frestdagh ghedachtigh
zijnde den doozluchtrigen Bisschop S. Au-
gustijn (tot den welcken sy van ioncs af hadde
affectie ghedragen / Godt danckte vooz alle de
weldaden die hem gegont waren / soo heeft den
seluen glorieusen Bisschop hem veropenbaert
aen haer by S. Bernaert / als hem gelijk inde
Hemelsche glorie / met den welcken hy niet en
was geweest ongelyc in blijkelycheyt vā sijn
H. conuersatie / als oock inde soete wtbloepent-
heyt van sijn salighe leere / soo stont dan desen
Godtweerdigen Bisschop vooz den thsoon vā
de Goddelijcke maie stept / wonderlijc verciert
met de glorie vande Hemelsche strapheydt. Wt-
stierende ooc gelijc S. Bernaert wt het binnē-
ste van sijn herte vierdzaghende stralen tot het
binnenste van het Goddelijc herte / waer dooz
te kennen werdt gegeven sijn vierige welspre-
kentheyt / waer mede hy sonderlinge de herren
der menschē was onstekēde inde liefde Godts /
ende hyspreyde wt sijnen mondt als sommige
stralen der sonnen die hen verspreyden ouer de
breede des Hemels / beteeckenende de ouerbloc-
dicheyt van sijn H. leere / die hy soo wijt vers-
preyt heeft ouer de breede van alle de Kercke.
Daer schenē ouer de stralen als boogh-span-
ningen van wonderlijcke claerheydt van een
nien licht / die de beschouwers wonderlijc aen-
lockende verheughden. In welck ghenoech-
lyck viftoen als dese seer verwondert was /
soo heeft haer S. Bernaert geleert dat de stra-
len vande wtspzake des heylighsten Bisschop
S. Au

S. Augustijn bloncken tot verheuglinge dooz
 booghs-gewijs ghestichtinghe/om dat hy den
 onbergelyckelijken Doctoor in alle sijn seges
 len ende schriften opt volcomenste dooz hadde
 te berheffen het Catholijc geloouie/ als de gene
 ter eeten des heeren (die hem na veel omkeere
 der dolingen dooz sijn genade getrocken hadde
 tot het opperste licht des waerheydts) alle de
 menschen besorghde te trecken banden wegh
 der dwalinge ende onwetentheyt/ ende te too
 nen den wegh van het saligh ghelouue. Oert
 seyde se tot den salighen Bernardus/ en hebby
 ghy sulcks oock niet gesocht heylige vader in
 alle uwe schriften? Ic wert gedreue antwoorde
 de S. Bernaert in alle mijn werken/woorde/
 ende schriften/alleenlyc dooz het gewelt bande
 Goddelijcke liefde/maer desen doozluchtighen
 Doctoor werdt ghedreuen dooz de cracht der
 liefden Godts/ende daet by oock dooz de etua
 rencheyt van sijn eyghen ellendicheyt/ tot het
 profijt van sijnen naesten. Ende als de Heere
 alle het profijt des geloofs/vertrouwinghe/ghel
 leertheys/verlichtinge der liefden/dat dooz de
 leere van S. Augustijn gegroeyt was/wt alle
 de herten van die inden Heemel / en op aertrijc
 waren getrocke hadde in sijn Goddelijc herte/
 ende dooz de bereeninge niet sijn herte/dat edel
 genaect zijnde wederom in S. Augustijns herte
 storte/dien soeten inbloedt sijn siele tot het bin
 nenste merck toe doozdringhende/ende soe sijn
 herte als een lieke dindraepende/ heeft een de
 soetste melodie veroorzaeckt dooz Godt. Ende
 gelijc int herte banden H. Abt S. Bernaert al
 der soetste geeloncke hadde de onnooselheyt des
 Maeghdoms niet de soete liefde Godts : soe
 clouc ooc int herte banden heylighsten Prelaet

Onder
 scheyde
 vā de ver
 diensten
 vā S. Ber
 naert en
 S. Augu
 stijn.

Zien in
 vloedt vā
 Hemel
 sche
 vrechde

Q q z S. Abt

S. Augustijn met soeter melodie der amourensse penitentie met de viericheyt bande brandende liefde Godts. Want in beyde hun herten clonc sulcken melodie des soetichets dat het qualijck te onderscheyden was/welc van beyden den Ghrest bande toehoorders meest vermaecte. Doen seyde S. Bernaert tot haer/ dit is het ghesanck/ waer van dat de Schrifstuere spreekt/ seggende: Omnis illa Deo sacrata & dilecta ciuitas plena modulamine in laud. &c. Wāt het herte van elc bande Heylighen singht gheuerlijc den Heere soetlydendē lof na het onderscheydt van hun beughden.

Vande groote glorie der ghenen, die hen heel besteden tot den lof Godts ende salicheydt der sielen, na het exempel van S. Augustijn, S. Dominicus, ende S. Franciscus, &c.

D A T L I I. C A P I T T E L.

So dan op den feestdagh banden glorieuse Bisshop S. Augustijn/alsmen inde besperen sanck het Resp. Vulnerauerat charitas, soo heeft hem den doozlichtigen Prelaet veropenbaert/ staende in een groote glorie / en als met beyde sijn handen sijn herte (dat dicwils met de liefde Godts doozwont was geweest) open doede/ heeft dat aen den Heere ghepresenteert tot sijnen lof / inde ghedaente van een de schoonste roose/ de welsche dooz den wonderlijcken reuck van haer welriekentheyt onwtsprekelijc alle de inwoonders des Hemels vermaecte. Maect dese den eertweerdigen Vader deuotelijc groetende/ bat booz alle die haer beuolen waren/ en doock booz die een sonderlinge deuotie tot hem hadden. En hy scheen opt deuootste te bidden den Heere/ dat alle de herte der gener die dooz sijn

De glorie van S. Augustijn.

De goedertierenheydt der Heyligen tot de gene die tot haer de goozijn.